

Sygn. akt I C 1065/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura

Protokolant: protokolant sądowy Anna Więclaw

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 21 sierpnia 2013 r.

sprawy z powództwa: M. F.;

przeciwko: E. B. (1) i (...)Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.;

o ochronę dóbr osobistych

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powódkę częściowo i z tego tytułu zasądza od powódki M. F. solidarnie na rzecz pozwanych E. B. (1) i (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. kwotę 977 zł (dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. w pozostałym zakresie nie obciąża powódki kosztami postępowania;

IV. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Kaliszu na rzecz adwokata D. G. kwotę 1180,80 zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych 80/100) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lipca 2012 r. sprecyzowanym pismem z dnia 22 listopada 2012 r. (k.134-137) powódka M. F. wniosła przeciwko pozwanym E. B. (1) oraz (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. o ochronę dóbr osobistych poprzez:

1. Nakazanie pozwanej E. B. (1) zaniechania naruszenia czci powódki M. F. poprzez zaprzestanie rozpowszechniania twierdzeń, iż powódka jest złodziejką;

2. Zobowiązanie pozwanej E. B. (1) do złożenia powódce w formie pisemnej oświadczenia o treści: „E. B. (1) przeprasza Panią M. F. za to, że od dnia 13 września 2011 r. rozpowszechniała nieprawdziwe informacje o tym, iż M. F. popełniła kradzież, czym naruszyła jej dobra osobiste w postaci czci i zdrowia” – i to w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku;

3. Zobowiązanie pozwanej (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. do złożenia powódce w formie pisemnej oświadczenia o treści: „Zarząd (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. przeprasza Panią M. F. za to, że w piśmie z dnia 14 września 2011 r. naruszył dobra osobiste M. F. poprzez przypisanie jej popełnienia kradzieży, co doprowadziło do naruszenia jej czci i zdrowia” – i to w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku;

4. Zasądzenie od pozwanych E. B. (1) oraz (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. na rzecz powódki kwoty 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że zapłata wymienionej kwoty przez jednego z pozwanych zwolni drugiego (in solidum);
5. Zasądzenie od pozwanych solidarnie kosztów postępowania oraz przyznanie wynagrodzenia pełnomocnikowi powódki ustanowionemu z urzędu.

W uzasadnieniu powódka twierdziła, iż do dnia 14 września 2011 r. była pracownikiem pozwanego (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.. W dniu 13 września w siedzibie pozwanego powódka dokonała wadliwego zszywania poduszek (siedzisk) na krzesła. Chcąc naprawić swój błąd na drugi dzień, powódka schowała te dwie poduszki do swojej szafki pracowniczej. Powyższe zachowanie powódki zaobserwowała pozwana E. B. (1), która zatrzymała powódkę, powiadomiła przełożonych. Zakład pracy rozwiązał z powódką umowę o pracę w trybie natychmiastowym, lecz w toku procesu przed Sądem strony zawarły ugodę w zakresie rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron. Pozwana E. B. (1) wielokrotnie rozpowszechniała informację, że powódka została zwolniona z pracy, bo ukradła poduszki i jest złodziejką. Informacje te dotarły do powódki z wielu źródeł. Skutkiem tego było nasilenie u powódki dolegliwości psychicznych i konieczność pobytu w szpitalu w listopadzie 2011 r.

Pozwana E. B. (1) naruszyła dobra osobiste powódki w postaci czci, zaś pozwana spółka naruszyła dobra osobiste powódki tolerując zachowanie pozwanej E. B. (1). Wobec powyższego powódka wniosła jak w żądaniu pozwu.

W piśmie z dnia 01 października 2012 r. (k.71-76) pozwani E. B. (1) oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. wniosli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwani zarzucili, iż powódka nie precyzuje kiedy, wobec kogo i w jakich okolicznościach pozwana E. B. (1) rozpowszechniała nieprawdziwe informacje o powódce, kiedy pozwany (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. uzyskał o tym informację i w jaki sposób miał temu przeciwdziałać. Pozwani zaprzeczyli aby takie informacje rozpowszechniali.

W odniesieniu do zdarzenia z dnia 13 września 2011 r., pozwani zarzucili, iż powódka była wieloletnim pracownikiem (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. i znane jej były wewnętrzzakładowe regulacje dotyczące naprawy wadliwie zszytych wyrobów. Okoliczności odnalezienia poszewek w szafce powódki, zwiniętych w folię uzasadniały podejrzenie przywłaszczenia mienia zakładu pracy.

Sąd ustalił następujące okoliczności faktyczne:

Powódka M. F. od 18 lat pracowała w pozwanej spółce (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. jako szwaczka. Była zaznajomiona z regulaminami pracy i wewnętrznymi regulacjami dotyczącymi kontroli jakości wykonanych prac. We wrześniu 2011 r. pozwana E. B. (1) była mistrzem produkcji szwalni a A. S. brygadzistką.

(umowa o pracę k. 86-87, świadectwa pracy k. 82-83, oświadczenie powódki k. 116, zeznania świadków: M. K. k. 242v-243, A. S. k. 245-246, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

W dniu 13 września 2011 r. powódka M. F. pracowała w szwalni na zmianie popołudniowej. Szwalnia wykonywała wówczas szycie pokrowców poduszek siedziskowych. Do szwalni wydawany był skrojony materiał podlegający zszyciu. W przypadku wadliwego zszywania pokrowca szwaczka powinna zgłosić to brygadziście lub mistrzowi produkcji, którzy dokonywali oceny wadliwości zszywania i podejmowali decyzję, czy dany pokrowiec nadawał się do naprawy (rozprucia przez szwaczkę lub pomoc szwaczki) i ponownego zszywania, lub nie nadawał się do naprawy. W tym ostatnim przypadku pobierany był nowy skrojony materiał. Szwaczka była wynagradzana od każdego zszytego elementu, dokonywanie poprawek (prucie źle zszytego pokrowca) powodowało zmniejszenie ilości zszytych pokrowców i zmniejszenie zarobku. Za wykazaną szwaczce ilość błędów była pomniejszana premia. Jeżeli źle zszyte danego produktu zostało

stwierdzone na innym dziale produkcji towar wracał do szwalni i szwaczka była za to obciążana finansowo. Szwaczka była identyfikowana na podstawie wszywanego do każdego produktu identyfikatora. Powódka знаła procedurę dotyczącą postępowania w przypadku wadliwego zszycia produktu.

(regulaminy kontroli k. 180-190, oświadczenie powódki k. 116, zeznania świadków: M. K. k. 242v-243, E. B. (2) k. 244, D. H. k. 244v-245, A. S. k. 245-246, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

W czasie pracy 13 września 2011 r. współpracownicy powódki M. F. zauważyły, że wyrzuca ona do kosza zszywany materiał. Pracujące wówczas z powódką E. B. (2) i D. H. poinformowały brygadzistkę A. S., że powódka wynosi pokrowce. A. S. zawiadomiła o zachowaniu powódki mistrza produkcji pozwaną E. B. (1). Pozwana przysłała do pomieszczenia szwalni z pracownikiem ochrony i w obecności A. S. poprosiła powódkę o przejście do szatni.

(zeznania świadków: E. B. (2) k. 244, D. H. k. 244v-245, A. S. k. 245-246, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

W szatni pozwana E. B. (1) poprosiła powódkę o otwarcie szafki, w której znajdowała się torebka powódki. W torebce, którą powódka otworzyła na żądanie pozwanej, znajdowały się dwa pokrowce zawinięte w foliową torebkę. Pokrowce były krzywo zszyte, wymagały co najmniej poprawki. Powódka M. F. tłumaczyła, że schowała pokrowce do torebki, ponieważ chciała je zabrać do domu i poprawić ich zszycie. Ponowne zszycie pokrowców wymagało specjalnych maszyn, którymi powódka poza zakładem pracy nie dysponowała.

(notatka służbowa k. 85, zeznania świadków M. K. k. 242v-243, A. S. k. 245-246, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

Pozwana E. B. (1) potraktowała zachowanie powódki M. F. jako przywłaszczenie znalezionych w torebce pokrowców. Pokrowce zostały odebrane powódce i odniesione do szwalni, a pozwana E. B. (1) zdecydowała o zwolnieniu powódki do domu. Powódka przebrała się w szatni i w obecności pracownika ochrony została odprowadzona do wyjścia z zakładu pracy.

(zeznania świadków: A. S. k. 245-246, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

Następnego dnia powódka rozmawiała z M. K., dyrektorem do spraw personalnych (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.. Rozmowa była przeprowadzona, aby umożliwić powódce wytłumaczenie sytuacji z poprzedniego dnia. Przy rozmowie była obecna pozwana E. B. (1). Powódka tłumaczyła, że schowała pokrowce, bo chciała je zabrać do domu i poprawić. Zachowanie powódki zostało ocenione przez pracodawcę jako przywłaszczenie mienia zakładu pracy i w dniu 14 września 2011 r. zostało wręczone powódce na piśmie rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu kradzieży dwóch poduszek w dniu 13 września 2011 r.

(rozwiązanie umowy na piśmie k. 84, świadectwo pracy k. 83, zeznania świadka M. K. k. 242v-243, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

W pozwanym zakładzie (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. ochronę sprawuje firma zewnętrzna. Przy wychodzeniu z zakładu pracy sprawdzane są torby a nawet samochody pracowników. Pracownicy nie sprzeciwiali się takiej formie kontroli.

(zeznania świadków: E. B. (2) k. 244, D. H. k. 244v-245, M. K. k. 242v-243).

Pozwana E. B. (1) o znalezionych w szafce powódki pokrowcach rozmawiała tylko z dyrektorem M. K.. Nie przekazywała informacji o zdarzeniu innym osobom, w szczególności nie rozmawiała na ten temat z innymi pracownikami szwalni. Razem z powódką M. F. w dniu 13 września 2011 r. pracowały w szwalni jeszcze dwie osoby z B., to jest miejsca zamieszkania powódki.

(zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, zeznania pozwanej E. B. (1) nagranie 00:32:48-00:51:15 k. 264).

Powódka M. B. przychodziła do pozwanego zakładu (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N., uzalała się na zwolnienie z pracy, opowiadała wszystkim okoliczności zdarzenia. O zdarzeniu powódka opowiadała także spotkanym znajomym i krewnym.

(zeznania świadków: E. F. k. 118, Ł. F. k. 118v, M. K. k. 242v-243).

Powódka M. F. od 2004 r. do 2004 r. pozostaje pod opieką psychiatryczną z rozpoznaniem: „Zaburzenia adaptacyjne z somatyzacją”. Wcześniej już była leczona przez neurologa i otrzymywała leki uspokajające. Z dokumentacji wynika, iż powódka była niespokojna, labilna emocjonalnie, okresowo demonstracyjna, skupiona na sobie, nadmiernie reagująca na sytuacje zewnętrzne.

Zwolnienie w dniu 13 września 2011 r. miało wpływ na pogorszenie się stanu psychicznego i nasilenie się dotychczas ujawnianych zaburzeń nerwicowych, co stało się bezpośrednim powodem skierowania do szpitala. Powódka przebywała w szpitalu na Oddziale Psychiatrycznym w dniach od 03.11.2011 r. do 25.11.2011 r. U powódki rozpoznano zaburzenia somatyzacyjne (zaburzenia z kręgu nerwic), nie było podstaw do rozpoznania zespołu stresu pourazowego, świadczącego o poważnych konsekwencjach urazu psychicznego.

(karta informacyjna k.7, zeznania powódki M. F. nagranie 00:03:06-00:31:58, 00:51:29-00:53:44 k. 264, 00:11:19-00:14:33 k.314, opinia biegłych k. 272-278, zeznania biegłej psycholog J. B.nagranie 00:03:31-00:09:34 k.314).

Pogorszenie samopoczucia powódki ma związek z jej cechami osobowościowymi odpowiedzialnymi za ksbny odbiór rzeczywistości i nadwrażliwość na oceny oraz opinie innych osób. Powódka jest labilna emocjonalnie, nadmiernie reaguje na sytuacje odbierane przez nią jako zagrażające, występują zaburzenia snu, odczuwa lęk. Ma poczucie mniejszej wartości. Opisywane przez powódkę stany depresyjne nie mają potwierdzenia w dokumentacji medycznej, odnotowane jedynie jako „zgłaszane”. Również w czasie badania przez biegłych odbierane jako deklarowane, a nie przeżywane. Zaburzenia somatyzacyjne wynikają z przesadnej koncentracji na sygnałach ciała, egocentryzmie, w trudnych dla niej sytuacjach ujawnia symptomy fizyczne. Powódka ma poczucie doznanej krzywdy, może dochodzić do zniekształcenia wspomnień. Rozpoznawane aktualnie w poradni zdrowia psychicznego zaburzenia depresyjno-lękowe należą również do zaburzeń nerwicowych i wynikają z akcentowanych przez powódkę stanów depresyjnych i lękowych.

(opinia biegłych k. 272-278, zeznania biegłej psycholog J. B.nagranie 00:03:31-00:09:34 k.314).

Biegli psychiatra i psycholog nie stwierdzili u powódki M. F. choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego, rozpoznali zaburzenia nerwicowe z somatyzacją. Na skutek zwolnienia z pracy u powódki nastąpiło pogorszenie stanu psychicznego przejawiającego się nasileniem już wcześniej ujawnianych dolegliwości o charakterze somatycznym, niepokoju, zaburzeń snu. Ujawniane objawy mają związek z jej cechami osobowościowymi odpowiedzialnymi za nadwrażliwość na oceny oraz opinie innych osób. Powódka prezentuje zniekształcony odbiór rzeczywistości, jest ksbna w odbiorze informacji i prezentuje nadmierne poczucie krzywdy, za co są odpowiedzialne jej predyspozycje osobowościowe. Stwierdzone zaburzenia psychiczne mają charakter nerwicowy, a hospitalizacja psychiatryczna w dniach 03.11.-25.11. 2011 r. pozostawała w związku ze zdarzeniem z dnia 13 września 2011 r. Nie ma jednak

bezpośredniego związku pomiędzy zwolnieniem z pracy powódki a jej pobytem w szpitalu. Zwolnienie z pracy nasiliło zaburzenia nerwicowe, które już wcześniej u powódki występowały.

(opinia biegłych k. 272-278, zeznania biegłej psycholog J. B. nagranie 00:03:31-00:09:34 k.314).

Pozwem z dnia 26 września 2011 r. powódka M. F. wniosła do Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp. o przywrócenie jej do pracy. W toku postępowania strony zawarły ugodę, w której pozwana(...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. cofnęła oświadczenie o rozwiązaniu z M. F. umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt.1) k.p. Jednocześnie strony ustaliły, iż na wniosek powódki umowa o pracę zostaje rozwiązana za porozumieniem stron. Z uwagi na zawarte porozumienie pozwany (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. dokonał korekty treści świadectwa pracy powódki.

(pozew k.2-4, ugoda k.33 akt IV P 131/11 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim, świadectwo pracy korekta k. 82).

Powódka w dniu 08 czerwca 2013 r. zawarła związek małżeński i zmieniła nazwisko na T.. Obecnie pozostaje na utrzymaniu męża, który prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 6 ha. Powódka nie ma innego majątku ani źródeł dochodu. Aktualnie poprawiło się jej samopoczucie psychiczne, z uwagi na zmianę sytuacji rodzinnej.

(kopia aktu małżeństwa k.311, zeznania powódki M. F. – obecnie T. nagranie 00:11:19 – 00:14:33, k.314).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych dowodów, w szczególności nie budzących wątpliwości dokumentów oraz zeznań świadków i stron, które Sąd w powyższym zakresie uznał za wiarygodne. Sąd oparł się również na opinii biegłych psychiatry M. Ż. oraz psycholog J. B., którą to opinię Sąd uznał za pełną i należycie uzasadnioną.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki M. F.:

1. w części dotyczącej opisywanego przez powódkę przebiegu zdarzenia z dnia 13 września 2011 r. W szczególności niewiarygodne są zeznania powódki, iż została ona zmuszona do otwarcia szafki i znajdującej się tam torebki oraz że została brutalnie wyrzucona poza zakład pracy. Zeznania te są sprzeczne z zeznaniami innych osób będących świadkami zdarzenia z dnia 13.09.2011 r. oraz obecnych przy otwieraniu szafki przez powódkę tj. przede wszystkim A. S..

2. W części dotyczącej rozpowszechniania przez pozwaną E. B. (1) informacji, że powódka M. F. jest złodziejką, poprzez organizowanie zebrań z pracownikami zakładu oraz opowiadaniem o tym zdarzeniu także poza zakładem pracy powódki. Zeznania powódki w tym zakresie nie znalazły żadnego potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Z zeznań świadków wskazanych przez powódkę E. F. i Ł. F. wynika, iż o zdarzeniu dowiedzieli się od samej powódki. E. F., pracująca w tym samym zakładzie pracy o zwolnieniu powódki i okolicznościach tego zwolnienia nie wiedziała, pracownicy zakładu o tym nie rozmawiali. Z zeznań M. K. wynika, iż sama powódka przychodziła po zwolnieniu do byłego zakładu pracy, opowiadała o okolicznościach swojego zwolnienia. Z powyższych względów Sąd uznał zeznania powódki w odniesieniu do rozpowszechniania przez pozwaną E. B. (1) informacji o dokonanej kradzieży za niewiarygodne.

Biorąc pod uwagę wyżej ustalone okoliczności faktyczne, Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powódka M. F. obecnie T. wniosła o ochronę jej dóbr osobistych w postaci czci. Naruszenie jej czci powódka wywodziła z zachowania pozwanej E. B. (1) w postaci rozpowszechnienia informacji o dokonanej przez powódkę kradzieży mienia zakładu (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.. Odpowiedzialność pozwanego zakładu pracy powódka wiązała z tolerowaniem przez zakład pracy zachowania swojego pracownika.

W toku procesu pełnomocnik powódki oprócz pierwotnie wskazanych okoliczności rozpowszechniania informacji o kradzieży dokonanej przez powódkę wskazał również na naruszenie dóbr osobistych powódki poprzez wykonane

wobec niej czynności kontrolnych - zmuszenie jej do otwarcia szafki pracownika i torebki oraz na sformułowaniu treści oświadczenia z dnia 14 września 2011 r. o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Zgodnie z art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego, niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

Zgodnie z art. 24 § 1 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków.

Z art. 24 k.c. wynikają dwie przesłanki ochrony dóbr osobistych: 1) naruszenie lub zagrożenie dobra osobistego i 2) bezprawność tego zagrożenia lub naruszenia.

O bezprawności decyduje wyłącznie kryterium obiektywne. Zagrożenie lub naruszenie dobra osobistego zostanie uznane za bezprawne, jeżeli jest ono sprzeczne z szeroko rozumianym porządkiem prawnym, a więc z normami prawnymi lub regułami postępowania wynikającymi z zasad współżycia społecznego.

(prof. Maksymilian Pazdan w: "System prawa prywatnego. Prawo cywilne – część ogólna", Tom 1, Wydawnictwo C.H. Beck Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa 2007 r. str.1153).

Przepis art. 24 § 1 k.c. rozkłada ciężar dowodu w ten sposób, że na powoda nakłada obowiązek udowodnienia, że pozwany naruszył jego dobra osobiste. Przepis formułuje również domniemanie prawne bezprawności naruszenia dóbr osobistych. Na pozwanym zatem ciąży obowiązek udowodnienia, że jego działanie naruszające dobra osobiste powoda nie było bezprawne. Przy ocenie, czy doszło do naruszenia dobra osobistego decydujące znaczenie nie ma subiektywne odczucie osoby, jej indywidualne wartości uczuć i stanu psychicznego, ale to, jaką reakcję wywołuje naruszenie w społeczeństwie. Należy więc przyjmować koncepcję obiektywną naruszenia dobra osobistego w kontekście całokształtu okoliczności sprawy.

Kwestia zagrożenia lub naruszenia dóbr osobistych winna być ujmowana w płaszczyźnie faktycznej i prowadzić do ustalenia, czy dane zachowanie, biorąc pod uwagę przeciętne reakcje ludzkie, mogły obiektywnie stać się podstawą do negatywnych odczuć po stronie pokrzywdzonego.

(Wyrok z dnia 19 października 2005 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu I ACa 353/05 LEX nr 175202).

W pierwszej kolejności Sąd rozważył żądanie pozwu skierowane wobec pozwanej E. B. (1). W tym zakresie Sąd uznał, iż powódka M. F. nie wykazała bezprawnego działania pozwanej, które naruszałoby dobro osobiste powódki w postaci czci, to jest powódka nie wykazała, aby pozwana E. B. (1) rozpowszechniała informację o dokonanej przez powódkę kradzieży. W szczególności nie znalazły potwierdzenia podawane przez powódkę okoliczności o szczególnym informowaniu o zdarzeniu z powódką innych pracowników zakładu, opowiadanie o zdarzeniu poza zakładem pracy lub w jakikolwiek inny sposób rozpowszechnianie przedmiotowej informacji przez pozwaną.

Jak wynika z ustaleń faktycznych, o zdarzeniu z dnia 13 września 2011 r. oraz przyczynach rozwiązania z powódką M. F. umowy o pracę pozwana E. B. (1) informowała tylko swojego przełożonego, dyrektora do spraw personalnych M. K.. W pozwanym zakładzie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. o podstawach rozwiązania umowy z powódką wiedzieli tylko pracownicy administracyjni i biurowi w ramach swoich obowiązków służbowych. Zakres rozpowszechniania tej informacji był ograniczony do tych osób, dla których ta okoliczność stanowiła podstawę do podjęcia czynności służbowych.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż powództwo wobec E. B. (1) jest pozbawione podstaw faktycznych i prawnych i w związku z tym podlegała ona oddaleniu w całości.

Wobec braku bezprawności działania pozwanej E. B. (1) – brak było również podstaw do uwzględnienia roszczenia wobec pozwanego zakładu pracy (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.. Pełnomocnik powódki jako podstawę roszczenia wskazał art. 11⁽¹⁾ kodeksu pracy, zgodnie z którym, pracodawca jest obowiązany szanować godność i inne dobra osobiste pracownika. Pełnomocnik wskazał także okoliczności mające stanowić podstawę faktyczną odpowiedzialności pozwanego zakładu pracy, w postaci tolerowania rozpowszechniania przez E. B. (1) informacji o kradzieży dokonanej przez powódkę M. F..

Tak sprecyzowane żądanie nie mogło zostać uwzględnione, albowiem wiązało się ono ściśle z przyjęciem bezprawności działania pracownika (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. – E. B. (1) i to w określonym zakresie (rozpowszechniania informacji o kradzieży). Ponieważ nie została wykazana odpowiedzialność i bezprawne działania E. B. (1), żądanie pozwu w zakresie współodpowiedzialności pozwanej (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. nie mogło zostać uwzględnione.

Jeżeli chodzi o zarzut powódki M. F. dotyczący nieprawidłowego sformułowania treści oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, Sąd zważył, iż nie ulega wątpliwości, że treść takiego oświadczenia zakładu pracy (podobnie jak i opinii o pracowniku) może naruszać dobra osobiste pracownika, w szczególności dotyczy to czci. Niewątpliwie zarzut kradzieży narusza dobra osobiste pracownika, o ile jest nieprawdziwy. Aby rozwiązanie umowy o pracę i jego treść mogły być uznane za działanie w ramach porządku prawnego (czyli wyłączające bezprawność), musi być ono dokonane w granicach prawa, ponadto musi – jeżeli chodzi o oceny innych osób – być rzeczowe, obiektywne i ostrożne. Nie może mieć na celu wyłącznie czy też w przeważającej mierze dyskryminacji lub szynkany ani wykraczać poza rzeczywistą potrzebę oceny dla określonych celów.

Sąd w powyższym zakresie nie znalazł również podstaw do uwzględnienia powództwa. W pierwszej kolejności Sąd – odmiennie niż pełnomocnik powódki ocenił zachowanie powódki w dniu 13 września 2011 r. w zakładzie pracy. Niezależnie od kwalifikacji prawnej czynu powódki M. F. pod względem karnym (czy zaszyły przesłanki kradzieży z art. 278 k.k. czy przywłaszczenia z art. 284 k.k.), która to ocena nie ma istotnego znaczenia w niniejszej sprawie, należało uznać, iż powódka M. F. zabierając pokrowce z hali produkcyjnej i wkładając je do własnej szafki pracowniczej przejęła te rzeczy ruchome we własne posiadanie wyłączając je z władztwa właściciela – to jest zakładu pracy. Szafka pracownicza zdaniem Sądu - jest miejscem przekazanym przez zakład pracy do wyłącznej dyspozycji pracownika. Tylko pracownik ma do niej dostęp, zatem rzeczy, które znajdują się w szafce pracowniczej są w posiadaniu pracownika z wyłączeniem posiadania pracodawcy. Zabór – czyli wyjęcie z władztwa właściciela określonej rzeczy nie dotyczy tylko sytuacji wyniesienia przez pracownika określonej rzeczy poza teren zakładu. Dotyczy to także sytuacji, w której już na terenie zakładu pracownik przejmuje wyłączne władztwo nad rzeczą, także poprzez umieszczenie jej we własnej szafce. W świetle prawa karnego – zdaniem Sądu – mamy w niniejszej sprawie do czynienia z czynem dokonany, nie z przygotowaniem lub usiłowaniem.

Okoliczności zdarzenia z dnia 13 września 2011 r. dały pracodawcy podstawę do oceny zachowania powódki M. F. jako kradzieży. Tłumaczenia powódki dotyczące motywów jej działania nie mogły zostać uznane za wystarczające. Zabranie pokrowców do domu celem ich poprawienia, w sytuacji gdy powódka nie dysponowała koniecznymi do naprawy maszynami, nie mogło być uznane za wiarygodne. Powódka wiedziała że postąpiła niewłaściwie, co sama w niniejszej sprawie przyznała. Wobec powódki nie toczyło się postępowanie karne, nie została skazana za ewentualny czyn zabroniony. Nie można jednak utożsamiać odpowiedzialności karnej (w której kradzież i przywłaszczenie jest przestępstwem kierunkowym, dokonany z zamiarem zaboru cudzej rzeczy) z odpowiedzialnością wobec pracodawcy, za naruszenie obowiązków pracowniczych. W szczególności odpowiedzialność wobec pracodawcy istnieje niezależnie od odpowiedzialności karnej. Warunkiem oceny pracodawcy o naruszeniu obowiązków pracowniczych nie jest skazanie pracownika w postępowaniu karnym. Takiej oceny dokonuje sam pracodawca, a w przypadku sporu rozstrzyga o tym Sąd Pracy. Należało zatem uznać, iż samo rozwiązanie umowy o pracę i wskazane w oświadczeniu z dnia 14 września 2011 r. podstawy rozwiązania umowy było działaniem w ramach porządku prawnego, nie zawierającym cech bezprawności. Powódka niewątpliwie naruszyła ustalone w zakładzie pracy regulaminy dotyczące wadliwie zszytego materiału, a umieszczenie pokrowców w szafce pracowniczej dało pracodawcy podstawę do oceny

dokonanej kradzieży. Nie zmienia tego okoliczność zawarcia ugody przed Sądem Pracy w Ostrowie Wielkopolskim, albowiem, co należy podkreślić, powódka nie została przywrócona do pracy, jedynie zmieniona została podstawa rozwiązania umowy o pracę, na korzystniejszą dla powódki.

W tej sytuacji Sąd uznał, iż dokonane rozwiązanie umowy o pracę nie naruszało dóbr osobistych powódki, nie miało na celu jej szykanowania. Przedmiotowe działanie pozwanego zakładu (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. nie mogło być uznane za bezprawne.

Jednocześnie Sąd zważył, iż zgodnie z art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika. Naruszenie dóbr osobistych ująć należy w kategoriach zobiektywizowanych, ponieważ polega ono na naruszeniu obiektywnych, chronionych prawem stanów rzeczy. Naruszenie dobra osobistego rozpatrywać należy tylko w granicach przeciętnych ocen społecznych, a nie indywidualnego odczucia osoby domagającej się ochrony (uchwała SN z dnia 28 maja 1971 r., III PZP 33/70, OSNCP 1972, nr 11, poz. 188). W niniejszej sprawie powódka M. F. przed zwolnieniem z zakładu pracy leczyła się z powodu stanów depresyjnych. Powódka posiada szczególne cechy osobnicze, powodujące szczególną wrażliwość na oceny innych osób. Powódka prezentuje zniekształcony odbiór rzeczywistości, mogący powodować nawet zniekształcenie wspomnień. Takie a nie inne cechy osobowe powódki M. F. doprowadziły do pogorszenia się jej stanu zdrowia po zwolnieniu z pracy z dnia 14 września 2011 r., spowodowały reakcję powódki wykraczającą ponad przeciętną reakcję związaną ze zwolnieniem z pracy.

Reakcję powódki na zdarzenie z dnia 13 września 2013 r. nie można przyjąć za adekwatną, także w zakresie pogorszenia się jej stanu zdrowia. Należy zatem uznać, że pomiędzy działaniem pozwanych z dnia 13 września 2011 r. a stanem zdrowia powódki i jej pobytem w szpitalu w listopadzie 2011 r. brak jest adekwatnego związku przyczynowego.

Wobec braku bezprawności działania pozwanych Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że sytuacja majątkowa i życiowa powódki uzasadnia obciążenie jej kosztami tylko w części i to w zakresie częściowych kosztów zastępstwa procesowego pozwanych. Na kwotę wynagrodzenia pełnomocnika pozwanych składały się kwoty 360 zł i 600 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocników, w tym pełnomocnika z urzędu Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt. 3 i § 11 ust.1 pkt.2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, ze zm.) oraz § 6 pkt.3) i § 10 ust.1 pkt.2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).